

ความไม่ชัดเจนของข้อสรุปในเรื่องผลกระทบจากความผันผวนอัตราแลกเปลี่ยนต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นอุปสรรคสำคัญในการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อหาข้อสรุปถึงผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงต่อระดับผลผลิต ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เป็นตัวแทนของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ รวมทั้งศึกษาถึงที่มาในความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิในช่วงเดือน มกราคม 2543 – ตุลาคม 2548 ด้วยวิธีวิเคราะห์ตามแบบจำลองเชิงโครงสร้าง Structural Vector Autoregressive (SVAR) เพื่อนำไปคำนวณค่า Impulse Response Function และ Variance Decomposition ในการตอบวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงต่อระดับผลผลิตเกิดขึ้นเพียงระยะสั้น ซึ่ง ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลกระทบจากความผันผวนนี้มีเพียง 2-3 ช่วงเวลาเท่านั้น แต่หลังจากนั้นระดับผลผลิตจะปรับเข้าสู่ภาวะปกติ อีกทั้งขนาดของผลกระทบที่ทำให้ระดับผลผลิตเปลี่ยนแปลงมีน้อยมาก และเมื่อพิจารณาถึงที่มาของความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในประเทศไทย พบว่า ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่มาของความผันผวนนั้นเกิดขึ้นจากปัจจัยทั้งทางด้านอุปสงค์รวม (Aggregate Demand) และทางด้านอุปทานรวม (Aggregate Supply) ในช่วงเวลาที่ 1-3 เท่านั้น แต่หลังจากช่วงเวลา 4 เป็นต้นไปแล้วที่มาของความผันผวนเกิดขึ้นจากปัจจัยทางด้านอุปทานรวมเท่านั้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าในระยะสั้นที่มาของความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงเกิดจากปัจจัยทั้งทางด้านอุปสงค์รวมและอุปทานรวม แต่ในระยะยาวเกิดจากด้านอุปทานเพียงด้านเดียว

ผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า หากผู้กำหนดนโยบายกำลังเผชิญอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่เกิดปัญหาความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ในระยะสั้นอาจมีการออกมาตรการป้องกันผลกระทบของความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนต่อการเจริญเติบโตของระดับผลผลิต ส่วนในระยะยาวแล้วผู้กำหนดนโยบายไม่ต้องกังวลว่าปัญหาความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าวนี้จะกระทบต่อการเจริญเติบโตของระดับผลผลิตแต่อย่างใด และในส่วนของที่มาของความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนนั้น ในระยะสั้นผู้กำหนดนโยบายควรพิจารณาปัจจัยทั้งทางด้านอุปสงค์รวมและทางด้านอุปทานรวม แต่ในระยะยาวความผันผวนปัจจัยที่ควรให้ความสำคัญคือด้านอุปทานรวม

The effects of the real exchange rate volatility on the economic growth have not been widely accepted. This could be an obstacle for policy makers to conduct the macroeconomic policy. Thus, one of the objectives of this research is to examine the impact of the real exchange rate volatility on the output and economic growth. The other objective is to reveal sources of the fluctuation in real exchange rate in Thailand. This research used the secondary data collected from January 2000 to October 2005 and analyzed by Structural Vector Autoregressive (SVAR) model, Impulse Response Function and Variance decomposition in order to identify the long-run adjustment.

The empirical evidences indicate that the real exchange rate volatility influences the real output only in the short run with minimal effects. At significant level 0.05, the real exchange rate volatility influences the output only in second and third period. However, the output will automatically adjust itself in long run. Furthermore, the fluctuation in the real exchange rate is generated aggregate demand and aggregate supply in first to third period. Afterwards since fourth period, source of real exchange rate volatility will be originated by supply side. Thus conclude, the short-run fluctuation in the real exchange rate comes from both aggregate demand and aggregate supply. Nevertheless, only supply side can have the long-run impact.

The finding results show that if the policymaker confronts the real exchange rate volatility, the policymaker should be introduced the policy to cope its effect on output. However, the growth of country's output will not be intervened by the real exchange rate volatility in long-run. For source of real exchange rate volatility, the policymaker should consider the short run fluctuation in the real exchange rate, which generate from demand side and supply side. However, for the long-run real, the policymaker should be focused only on the supply side.